

Posudek oponenta práce

KÁLOVÁ, Aneta. *Pozice seniorů ve vzdělávání – v souvislosti se změnami docility*. Praha, 2012. 57 s. Bakalářská práce (Bc.). Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta, Katedra andragogiky a personálního řízení. Vedoucí práce PhDr. Michal Šerák, Ph.D.

1. Obsah a struktura práce

Autorka si zvolila téma dobře zapadající do odborného rámce katedry. Za cíl práce si stanovila (budu-li přihlížet k formulaci v Závěru, která je mnohem výstižnější než v Úvodu) „...vytvořit text kompilačního charakteru, který by na základě studia odborných publikací nastínil, jak se s přibývajícím věkem mění schopnost člověka učit se.“ (s. 50) Dalším cílem práce bylo zmapovat nabídku kurzů univerzit třetího věku (U3V).

Postup výkladu je přehledný, zabývá se nejprve současnou situací seniorů ve společnosti, dále změnami docility ve stáří, jak jejími vnitřními, tak vnějšími aspekty, posléze otázkou motivace seniorů ke studiu a nakonec analyzuje nabídku kurzů U3V.

Členění textu na kapitoly a jejich další dílčí části je logické a opodstatněné (jen jsem nepochopil, proč kapitola 4 se dělí na 4.1, když pak neobsahuje 4.2), jeho rozsah jasně překračuje požadovaný standard.

2. Odborná úroveň

Cíle byly formulovány smysluplně a bylo jich v podstatě dosaženo. Autorka se dle možností opírala o relevantní prameny, většinou aktuální a reflektující současný stav poznání řešené problematiky. Někdy jsou sice některé dílčí aspekty literárně pokryty jen jedním nebo dvěma prameny, neboť, jak sama uvádí, zdroje k určitým otázkám řešené problematiky jsou dosti chudé, přesto se jí podařilo zpracovat vcelku solidní a poměrně ucelenou kompilaci. A právě tuto jistou ucelenost a vícevrstevnatost podávané látky lze považovat za jeden z autorčiných přínosů. Osobně se mi velmi líbila pasáž v části 1.3 (s. 10–15), která přináší řadu uspořádaných a zajímavých informací z různých empirických výzkumů. Druhým nesporným přínosem je kapitola 4 mapující nabídku kurzů U3V a ústící do souhrnné tabulky (s. 39–46).

3. Práce s literaturou

Soupis bibliografických citací, který je mimochodem standardní kapitolou (v tomto případě tedy 6.) a který vypadl z Obsahu, je značně objemný. Čítá téměř 60 položek, česky psaných i cizojazyčných, tištěných i elektronických. To je chvályhodné, kdyby však neobsahoval také některé evidentní prohřešky proti normě, se kterou se nejspíš autorka neseznámila dostatečně. Předně u tohoto způsobu citování a odkazování se letopočet vydání píše ještě také hned za jméno autora (popř. jiný první prvek citace). Za letopočtem vydání je vždy tečka. Rozsah zdroje je povinný pouze u časopisů a příspěvků do sborníků, je-li uváděn, jde o samostatný údaj následující po tečce za letopočtem či jiným prvkem. V případě článků do časopisů a příspěvků do sborníků jsou tzv. primárním zdrojem časopis nebo onen sborník, proto kurzívou se píše jejich názvy (srv. např. Novotný, Šerák). Současně norma stanovuje neuvádět právní podobu nakladatelství (s.r.o., a.s.), srv. např. Křivohlavý, Mužík, Vysekalová. U citace Eurostatu se najednou objevilo jiné písmo a u Sýkorové vypadlo ve slově nakladatelství „k“.

Ohledně etiky vědecké práce se dá říci, že autorce nelze nic vytknout, neboť řádně odkazuje užité prameny, ať již citáty či parafráze. Co je však vážnou chybou, že tyto odkazy mají podobu, která také odporuje normě. Předně by se v odkazech nemělo objevovat „in“ (srv. např. s. 4, 6. ř. sh.; s. 24, 6. ř. zd.; s. 35, 10. ř. zd. aj.). Dále: rozsah, od–do, v případě např. stran, procent apod., má mezi čísly pomlčku (nikoli spojovník!) a bez mezer, to je též předepsáno normou (konkrétní strany ani uvádět nemohu, protože se chyba vyskytuje průběžně v textu, nejen u odkazů, ale i v textu samotném!). A konečně: elektronické zdroje jsou zdroje jako jakékoli jiné, proto v odkazu na ně se stejně jako u třeba tištěných knih a časopisů uvádí autor, letopočet, strana/y, nikoli jejich elektronická adresa, ta patří do bibliografické citace!

4. Grafické zpracování

Práce je prezentována ve standardní grafické kvalitě, její části jsou zřetelně odděleny, takže se v ní čtenář dobře orientuje. Jediná tabulka v textu je ale po grafické stránce poněkud nevyvedená, navíc norma stanovuje, že tabulka má mít kromě čísla i svůj název a obojí se uvádí nad ní (u grafu naopak pod ním).

5. Jazyková úroveň

Text je pojednán dobře zvládnutým jazykem, s adekvátním výskytem odborných pojmů, autorka logicky formuluje, čtenáři nedělá problém její výklad sledovat a rozumět mu.

6. Podněty k rozpravě

Mohla by autorka přiblížit, konkretizovat své doporučení podrobnějšího statistického výzkumu? (s. 51)

7. Závěrečné hodnocení práce

Konstatuji, že odevzdaná práce splnila své stanovené cíle a v zásadě vyhovuje nárokům na druh těchto prací kladeným, proto ji **doporučuji k obhajobě**. Vzhledem k řadě zřetelných nesrovnalostí vůči platným nejen bibliografickým normám navrhuji klasifikaci **dobře**.

V Praze 28.08.2012

PhDr. Jiří Reichel, Ph.D.